

Nr 41.

Ankom till riksdagens kansli den 13 mars 1928 kl. 12 m.

Utlåtande i anledning av väckt motion om ändrade bestämmelser rörande omfattningen av riksdagens revisorers granskningsrätt.

(4:e avd.)

Uti en inom första kammaren väckt, till statsutskottet för förberedande behandling hänvisad motion, nr 81, har herr *A. J. Bärq* hemställt, att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om verkställande av utredning och framläggande för riksdagen av förslag till tydligare bestämmelser rörande omfattningen av den rätt och skyldighet till granskning, som tillkommer riksdagens revisorer.

I fråga om de skäl, motionären anfört till stöd för denna framställning, får utskottet hänvisa till motionen.

*Utskottets
yttrande.*

Vägledande för riksdagens revisorer vid utövningen av deras granskningsverksamhet är, såsom motionären ock angivit, stadgandet i § 72 av riksdagsordningen rörande befogenhet för revisorerna att granska statsverkets, riksbankens och riksgäldskontorets tillstånd, styrelse och förvaltning liksom ock bestämmelserna i § 14 av gällande instruktion, däri bland annat föreskrives, att de skola efterse och granska, huruvida utgifterna överensstämma med stater och författningar eller eljest meddelade bestämmelser, ävensom att de böra, »utan att såvitt omständigheterna medgiva förbigå detaljerna, huvudsakligen granska dispositionerna, förvaltningen och resultaten på det hela».

Under erinran att statsanslag eller bidrag av statsmedel i en eller annan form utgå till en mängd företag av icke statlig natur, vilka institutioner ock äro mycket växlande beträffande såväl uppgifter som form — kommuner, landsting, enskilda företag m. fl. — har motionären nu framhållit, hurusom det knappast torde få anses tillfyllest, att revisorerna inskränka sin granskningsuppgift till eftersyn, huru de anslagen utbetalande myndigheterna ställt sig till efterrättelse de föreskrifter, som varit normerande för bidragens beviljande; enligt motionärens förmenande måste det väsentligaste bestå i ett utrönande av huru bidragen av mottagarna använts. I anslutning härtill har motionären gjort framställning om förtydligande bestämmelsers utarbetning genom Kungl. Maj:ts försorg rörande omfattningen av revisorernas rätt och skyldighet till granskning.

För egen del håller utskottet före att, därest något förtydligande eller någon utvidgning av den för riksdagens revisorer gällande instruktion kan

erfordras, förslag härtill i första hand böra framkomma från statsrevisorerna själva. I vad motionärens förevarande förslag kan anses gå ut på en eventuell utvidgning av statsrevisorernas granskningsverksamhet beträffande statsanslag till kommuner, landsting m. fl. vill utskottet ock framhålla, att någon mera allmän utökning av de befogenheter, som i detta hänseende kunna med redan nu gällande bestämmelser tillkomma riksdagens revisorer, icke torde vara av förhållandena påkallad. I den mån någon särskild granskningsrätt beträffande viss statsunderstödd institution befinnes erforderlig, kan, på sätt motionären också antytt, dylik rätt tillförsäkras revisorerna i samband med statsbidrags beviljande.

Utskottet, som alltså icke kan finna någon hänvändelse till Kungl. Maj:t i det av motionären angivna syftet behöflig, får hemställa,

att den av herr Bärge väckta motionen I:81 icke må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 13 mars 1928.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.

Närvarande: se under utlåtande nr 39.
